

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/293/2019
Identifikačné číslo spisu: 5418201163
Dátum vydania rozhodnutia: 16.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5418201163.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci p o poručiteľke B. E., zomrelej I., naposledy bývajúcej v J., za účasti dedičov: 1/ V. E., bývajúci v J., zastúpený JUDr. Michaelou Pagáčikovou, advokátkou so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 47, 2/ B. Y., bývajúca v G., 3/ H. J., bývajúca v G., obidve právne zastúpené JUDr. Máriou Padalovou, advokátkou, so sídlom v Žiline, Nám. M. R. Štefánika 1, o prejednanie dedičstva, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 7D/102/2018, o dovolaní dedičiek 2/ a 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 17. júla 2019 sp. zn. 5CoD/6/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením zo 17. apríla 2019 č. k. 7D/102/2018-103 výrokom I. určil: 1/ Všeobecnú hodnotu majetku poručiteľky sumou 102.371,35 Eur, 2/ Výšku dlhov poručiteľky sumou 2.284,91 Eur, 3/ Čistú hodnotu dedičstva sumou 100.086,44 Eur. Výrokom II. súd schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva tak, ako je uvedené vo výroku II. uznesenia. Vo výroku III. určil notárovi JUDr. Mgr. Petrovi Mensatorisovi, ako súdnemu komisárovi, odmenu a náhradu hotových výdavkov vrátane DPH spolu v sume 1.147,80 Eur, ktorú sumu sú povinní zaplatiť dedičia podľa vzájomného pomeru ceny nadobudnutého dedičstva. V odôvodnení uznesenia uviedol, že poručiteľka zomrela bez zanechania závetu a listiny o vydedení. Okruh dedičov bol riadne zistený. Zákonní dedičia boli upovedomení o svojom dedičskom práve, o možnosti dedičstvo odmietnuť a o náležitostiach a účinkoch odmietnutia dedičstva, o dedičskej nespôsobilosti a o započítaní na dedičský podiel. Dedičia vyhlásili dňa 17. apríla 2019 do zápisnice o pojednávaní, že dedičstvo po poručiteľke neodmietajú, sú spôsobilí dediť a započítanie na dedičský podiel neprichádza do úvahy. Okresný súd podľa § 197 Civilného mimosporového poriadku č. 161/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CMP“) zistil majetok a dlhy poručiteľky a vykonal ich súpis, určil všeobecnú hodnotu majetku patriaceho do dedičstva, výšku dlhov a čistú hodnotu dedičstva ku dňu smrti poručiteľky. Okresný súd podľa § 203 CMP schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva, uzatvorenú ústne do zápisnice o pojednávaní zo dňa 17. apríla 2019 tak, ako je uvedené vo výroku

uznesenia a určil odmenu a náhradu hotových výdavkov notárovi.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie dedičiek 2/ a 3/ uznesením zo 17. júla 2019 č. k. 5CoD/6/2019-144 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“). Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a prislúchajúceho spisového materiálu dôvodil, že okresný súd v predmetnej dedičskej veci pristúpil k vyporiadaniu dedičstva medzi dedičmi na základe dohody o vyporiadaní, predmetom ktorej bolo určenie konkrétnych vecí, ktoré nadobudli jednotliví dedičia. Vo výroku uznesenia presne špecifikoval, ktorý majetok nadobúda ktorý dedič. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, ktorými právnymi ustanoveniami sa pri schválení dohody dedičov riadil. Vyporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami, okruh dedičov bol riadne a v súlade so zákonom ustálený. Odvolací súd poukázal na § 203 ods. 1 písm. c/ CMP, podľa ktorého predpokladom uzavretia dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva je súhlas všetkých dedičov s jej obsahom. V predmetnej veci okresný súd schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva, keď dedičia vyhlásili dňa 17. apríla 2019 do zápisnice o pojednávaní, že dedičstvo po poručiteľke neodmietajú, sú spôsobilí dediť a započítanie na dedičský podiel neprichádza do úvahy. Všetci prítomní dedičia podpísali zápisnicu o pojednávaní zo dňa 17. apríla 2019. Svojím podpisom potvrdili, že súhlasia s vyporiadaním dedičstva tak, ako je uvedené v zápisnici o pojednávaní zo dňa 17. apríla 2019, na základe ktorej bolo vydané napadnuté uznesenie. Zmyslom dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva bolo určiť, ktoré veci prechádzajú na ktorého dediča so súhlasom všetkých dedičov. Odvolací súd sa zhoduje s argumentáciou dediča 1/, ktorý v podanom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva bola uzatvorená priamo na pojednávaní, za stálej prítomnosti notára - súdneho komisára, ktorý dohliada na zákonnosť priebehu pojednávania a tiež vykonáva dohľad nad zákonnosťou vykonaného právneho úkonu, a teda niet pochybností o zákonnosti a platnosti takto uzavretej dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva. Odvolací súd svoje rozhodnutie uzavrel konštatovaním, že dohodu dedičov je možné schváliť len ak s ňou súhlasia všetci dedičia, čo sa v danom prípade stalo na pojednávaní dňa 17. apríla 2019. Všetci traja dedičia svojím podpisom potvrdili prevzatie písomného vyhotovenia uznesenia okresného súdu v dedičskej veci a žiaden z nich nemal voči uzneseniu výhrady alebo námietky. Dohoda dedičov neodporuje zákonu a ani ho neobchádza.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podali dedičky 2/ a 3/ (ďalej aj „dovolateľky“) dovolanie s poukazom na § 420 písm. f/ CSP. Mali za to, že vydaniu prvoinštančného rozhodnutia predchádzalo výrazné pôsobenie dediča 1/ na dovolateľky (vulgárne a agresívne konanie a správanie voči ich osobám). Preto po podaní odvolania dovolateľky očakávali, že krajský súd nariadi pojednávanie, kde by sa vyjadrili ku všetkým skutočnostiam a dôkazom a vec následne rozhodne. Podľa názoru dovolateľiek bol krajský súd povinný v prejednávanej veci nariadiť pojednávanie a rozhodnúť mohol až na základe výsledkov z pojednávania. Nebol splnený ani jeden zákonný predpoklad podľa § 177 ods. 2 CSP. Dovolateľky neobdržali zo súdu výzvu, aby sa vyjadrili k tomu, či súhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania. Účasť na pojednávaní považovali dovolateľky za mimoriadne dôležitú, pretože a) sa chceli vyjadriť k všetkým relevantným skutočnostiam uvedeným v odvolaní a nejasnosti vysvetliť, b) chceli navrhnuť vypočut' Jána Chovanca, ktorý bol prítomný na prvej časti dedičského konania, aby ozrejmil priebeh tohto dedičského konania, pričom dedičom 1/ bol navrhnutý výsluch notára JUDr. Mgr. Petra Mensatorisa, c) tiež poukázali na to, že notár a ani odvolací súd sa nevysporiadali so skutočnosťou, že v rámci dedičského konania si veriteľ E. M. a B. Y. žiadali o zaradenie ich pohľadávok ako veriteľov voči poručiteľke. Dovolateľky upozornili aj na nezrovnalosti týkajúce sa zápisnice o pojednávaní, na ktorom sa mal zúčastniť aj E. M., pričom notár počas trvania pojednávania nezaznamenával skutočnosti tvrdené účastníkmi pojednávania. Notár napriek požiadavke dovolateľiek o pripísaní podielu aj na ne, túto ich požiadavku ignoroval a v uznesení pripísal majetok len dedičovi 1/. Vôľa dovolateľiek nebola slobodná, dobrovoľná, bez nátlaku, tak ako to vyplýva z § 37 Občianskeho zákonníka. V dôsledku tiesne vyvolanej dedičom 1/, v ktorej dovolateľky konali, nebol prejav ich vôle slobodný, preto považujú svoje udelenie súhlasu s dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva za neplatné. Dovolateľky boli zo strany dediča 1/ vystavené psychickému nátlaku a bezprávnym vyhrážkam, ktoré vzbudzovali v nich strach, rozrušenie, obavu. Dovolateľky poznamenali, že u dedičky 2/ sa od smrti poručiteľky prejavili zdravotné problémy spôsobené pod vplyvom rodinne nastolenou psychickou záťažou, ktorú nie je schopná zvládnuť a je nutný liečebný zásah s doporučením vyhýbať sa stresujúcich situácií. Chovanie dediča 1/ ju ovplyvnilo a následne nátlakovo podpísala dohodu. Odvolací súd sa

nevysporiadal dostatočne s dôvodmi odvolania, neboli vykonané dôkazy, rozhodnutie nebolo riadne odôvodnené a tiež nebola zachovaná rovnosť strán v konaní. Navrhli napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

4. Dedič 1/ vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že ho považuje za nedôvodné a neprípustné, nakoľko prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť zo žiadneho z ustanovení CSP. Navrhol, aby najvyšší súd dovolanie v celom rozsahu odmietol z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 428, prípadne ako nedôvodné pre nenaplnenie dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP v celom rozsahu zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

6. Dovolanie je v danom prípade podané v tzv. dedičskej veci, teda v konaní o dedičstve, ktoré je od 1. júla 2016 upravené v CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Pretože CMP vo svojich ustanoveniach § 76 a § 77, obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovuje inak“, pokiaľ ide o prípustnosť dovolania v konaniach o dedičstve, prípustnosť dovolania bolo potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 CSP (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) a § 421 CSP (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky).

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. V danom prípade dovolateľky prípustnosť dovolania odvodili z § 420 písm. f/ CSP a porušenie práva na spravodlivý proces opreli o pochybenie odvolacieho súdu, ktorý nevykonal potrebné dokazovanie a nenariadil pojednávanie, aj keď bol povinný vo veci ho nariadiť. Tiež namietali nedostatočné odôvodnenie (nepreskúmateľnosť) rozhodnutia odvolacieho súdu, keď súd sa nevysporiadal dostatočne ani s dôvodmi odvolania a nebola zachovaná rovnosť strán v konaní. Navyiac dovolateľky polemizovali so záverom okresného a krajského súdu o schválení dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva, keď ich vôľa nebola slobodná, dobrovoľná a bez nátlaku (bližšie viď bod 3. tohto rozhodnutia).

10. Aj vo vzťahu k § 420 písm. f/ CSP (tak, ako v prípade ďalších väd zmätočnosti uvedených v § 420 CSP) platí, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil namietanej vady zmätočnosti; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (pozri rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 8/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 73/2017).

11. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

12. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa a ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

13. V súvislosti s námietkou dovolateľiek o pochybení odvolacieho (i prvoinštančného súdu) v procese dokazovania najvyšší súd už podľa predchádzajúcej právnej úpravy dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (porovnaj judikáty R 37/1993, R 42/1993, R 125/1999 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie, nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. Na základe uvedeného je vyššie uvedená námietka dovolateľiek nedôvodná.

14. Pokiaľ dovolateľky tvrdia, že ich procesné práva boli porušené aj tým, že na prejednanie odvolania krajský súd nenariadil pojednávanie, dovolací súd poukazuje na to, že podľa § 385 ods. 1 CSP odvolací súd nariadi pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem. O tom, či je potrebné vo veci zopakovať alebo doplniť dokazovanie, rozhoduje výlučne odvolací súd bez toho, aby vyzýval účastníkov konania, aby sa vyjadrovali k tomu, či súhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania. V danom prípade odvolací súd existenciu podmienok pre doplnenie dokazovania nezistil (§ 384 ods. 2 a 3 CSP). Keďže na nariadenie pojednávania nebol daný ani verejný záujem, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania odvolacím súdom je postupom, ktorý plne zodpovedá zákonu (§ 385 ods. 1 CSP). Postupom odvolacieho súdu, ktorý sa nepriechil zákonu, nemohlo dôjsť k porušeniu práva dovolateľiek na spravodlivý súdny proces. Neopodstatnená je preto námietka, že namietaným postupom odvolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

15. V súvislosti s námietkou dovolateľiek o nedostatočnom odôvodnení (nepreskúmateľnosti) rozhodnutia odvolacieho súdu je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

16. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). V posudzovanej veci sú v dovolaním napadnutom rozhodnutí odvolacieho súdu (obsah ktorého nemožno posudzovať izolovane od uznesenia súdu prvej inštalcie, lebo prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok - vid' rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) zreteľne vysvetlené jeho podstatné dôvody, uvedené ustanovenia, ktoré súd aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ako i vysvetlené právne úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Prijaté právne závery sú primerane odôvodnené spôsobom zodpovedajúcim § 393 ods. 2 CSP (predtým § 157 ods. 2 O. s. p.). V danom prípade odvolací súd procesne nekonal spôsobom zmätočným, ktorý by mal za následok vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP. V reakcii na dovolacie argumenty dedičiek 2/ a 3/ dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa ich predstáv, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Dovolateľky preto neopodstatnene namietajú, že im odvolací súd nedostatočným

odôvodnením rozhodnutia znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

16.1. Ak sú majetok alebo dlhy medzi účastníkmi sporné, obmedzí sa súd len na zistenie ich spornosti; pri výpočte čistej hodnoty dedičstva na ne neprihliada (§ 198 ods. 1 CMP). Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak bolo o sporných skutočnostiach rozhodnuté právoplatným rozsudkom pred skončením konania o dedičstve (§ 198 ods. 2 CMP). Podľa § 203 ods. 1 písm. c/ CMP súd v uznesení o dedičstve schváli dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva; veriteľ poručiteľa je účastníkom dohody, ak sa vyporiadava jeho pohľadávka. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 17. apríla 2019 (č. l. 91 spisu) vyplýva, že dedič 1/ ako účastník konania neuznáva v zápisnici uvádzané pohľadávky veriteľov (B. Y., rod. E. v sume 13.000 Eur a E. M., rod. M. v sume 15.000 Eur) a žiada predmetné pohľadávky neradiť do súpisu majetku a dlhov poručiťelky. Vzhľadom na uvedené nebolo povinnosťou notára, ani odvolacieho súdu vysporiadať sa so skutočnosťou, že v rámci dedičského konania veriteľ E. M. a B. Y. požiadali o zaradenie ich pohľadávok ako veriteľov voči poručiťelke. Ostatne dovolateľky podľa zápisnice o pojednávaní zo dňa 17. apríla 2019 (č. l. 92 a nasl. spisu) na výzvu súdneho komisára k doplneniu vykonaného súpisu majetku a dlhov, keď v súpise dlhov poručiťelky boli uvedené iba náklady spojené s pohrebom poručiťelky vo výške 2.284,91 Eur hradené B. Y., rod. E., prítomní účastníci, teda aj dovolateľky (dedičky 2/ a 3/), uviedli, že nemajú žiadne ďalšie návrhy na doplnenie a tento súpis považujú za úplný a správny.

17. Dovolateľky tiež tvrdili, že v danom prípade nebola zachovaná rovnosť strán v konaní. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o konanie o dedičstve normatívne upravené v CMP, zrejme mali dovolateľky na mysli čl. 4 CMP, podľa ktorého súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania (veta prvá). K čomu dovolací súd uvádza, že rovnosť pred súdom je výrazom rovnosti účastníkov (strán) civilného konania. Rovnosť pred zákonom a rovnosť pred súdom znamenajú rovnaké postavenie účastníkov konania (procesných strán) pri aplikácii hmotných aj procesných predpisov ktorýmkoľvek súdom voči každému účastníkovi konania (strane sporu). Zásada rovnosti účastníkov (strán) v civilnom procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o právach a povinnostiach ktorých rozhoduje civilný súd (m. m. PL. ÚS 43/95). O tom, ako v tom-ktorom prípade prebiehalo civilné konanie, usudzuje dovolací súd na podklade spisu (m. m. 3 Cdo 289/2014, 3 Cdo 321/2015, 3 Cdo 888/2015, 3 Cdo 156/2016). V danom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súdy porušili zásadu rovnosti účastníkov dedičského konania. Dedičom bolo poskytnuté rovnaké upovedomenie o dedičskom práve, poučenie o procesných právach a povinnostiach (č. l. 7, 89 až 110 spisu), pričom nielen z komunikácie súdov s procesnými stranami, zo zápisníc o pojednávaniach zo dňa 17. apríla 2019 (č. l. 91 a 92 spisu), ale tiež z obsahu spisu ako celku vyplýva, že súd prvej inštancie im vytvoril rovnakú možnosť vyjadriť sa k veci a k priebehu dedičského konania. Z ničoho nemožno vyvodíť, že by narušil procesnú rovnosť účastníkov dedičského konania (že by niektorú z nich „procesne preferoval“). Dedičky 2/ a 3/ podali odvolanie voči uzneseniu okresného súdu zo 17. apríla 2019 č. k. 7D/102/2018-103, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením zo 17. júla 2019 sp. zn. 5CoD/6/2019 bez nariadenia pojednávania v súlade so zákonom (č. l. 144 a nasl. spisu). Za prejav porušenia zásady rovnosti účastníkov civilného konania nemožno považovať to, že súd sa stotožnil s argumentáciou dediča 1/ uvádzanom v o vyjadrení k odvolaniu. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľky neopodstatnene namietať porušenie zásady rovnosti účastníkov dedičského konania.

18. Pokiaľ dovolateľky nesúhlasili s právnym záverom súdov nižších inštancií o posúdení platnosti dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva a tento považovali za procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd uvádza, že uvedená námietka dovolateľiek sa netýkala procesného postupu súdu (procedúry prejednávania veci), ale právneho posúdenia veci. Dovolací súd tiež poznamenáva (aj vo väzbe

na dovoláciu argumentáciu dedičiek 2/ a 3/), že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska namietanej zmatečnej vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP, správnosť právnych záverov, ku ktorým odvolací súd dospel, nie je relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nezakladá. Prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nezakladá to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (aj súdu prvej inštancie) spočíva na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 3 Cdo 105/2018, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd uzatvára, že dovolanie dedičiek 2/ a 3/ ani v tejto časti nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné.

19. Najvyšší súd vyššie uvedené dopĺňa poukazom na konštatovanie ústavného súdu v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 196/2014 (ktoré sa síce týkalo právneho stavu do 30. júna 2016, je však naďalej aktuálne), v zmysle ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmatečnosti (porovnaj sp. zn. 1 Cdo 28/2018, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 131/2017, 5 Cdo 151/2017, 7 Cdo 99/2017, 7 Cdo 285/2018, 8 Cdo 200/2017).

20. Z uvedeného vyplýva, že zo strany odvolacieho súdu nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil dovolateľkám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Preto najvyšší súd dovolanie dedičiek 2/ a 3/ podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP odmietol.

21. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 52 CMP a § 451 ods. 3 CSP.

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.